

1983, lov nr. 146 af 19. marts 1986 og lov nr. 218 af 10. april 1991.

Til nr. 32.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 565 af 19. december 1985, ved hvilken § 2 a indsættes i aktieavancebeskatningsloven.

Til nr. 41, 43 og 46.

Bestemmelserne, der definerer »ophørende« selskab og »fortsættende« selskab i relation til reglerne om henholdsvis realkreditinstitutters og gensidige forsikringsforeningers omdannelse til aktieselskaber, må med den ændrede terminologi anses for overflødige.

Til nr. 47.

Der er tale om berigtigelse af en fejl i lov nr. 362 af 6. juni 1991.

Til nr. 48.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 49.

Til § 15, stk. 1.

Ifølge fusionsdirektivets artikel 11, stk. 1, litra a, kan en medlemsstat afslå helt eller delvis at anvende bestemmelserne i artikel 4-10 eller inddrage adgangen til at anvende dem, såfremt en fusion, en spaltning, en tilførsel af aktiver eller en ombytning af aktier som hovedformål eller som et af hovedformålene har skattesvig eller skatteunddragelse.

Rådet og Kommissionen har ved vedtagelsen af direktivet i et Rådprotokollat til artikel 11, stk. 1, erklæret, at en medlemsstat kan gøre brug af muligheden i denne artikel, hvis f.eks. en spaltning medfører, at det spaltede selskab opdeles mellem dets aktionærer, eller hvis en tilførsel eller ombytning af aktier efterfølges af et hurtigt salg af de værdipapirer, der er udstedt til gengæld for tilførslen. Med henblik herpå kan medlemsstaten gøre anvendelsen i bestemmelserne i artiklerne 4 og 9 om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver afhængig af en forhåndsgodkendelse.

I den foreslåede nye § 15, stk. 1, foreslås det, at det skal være en betingelse for anvendelse af fusions-skattelovens regler ved fusion mellem et dansk selskab og et udenlandsk selskab eller ved fusion af udenlandske selskaber, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet. Ligningsrådet kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.

På tilsvarende vis er det i den foreslåede § 15 a, stk. 1, og den foreslåede § 15 c, stk. 1, foreslået, at det skal være en betingelse for anvendelse af lovens regler om spaltning og tilførsel af aktiver, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet. Ligningsrådet kan også i disse tilfælde fastsætte særlige vilkår.

Det bemærkes, at det efter de gældende regler ikke er en betingelse for anvendelse af fusionsskattelovens regler ved fusion mellem et dansk selskab og et udenlandsk selskab, hvor det danske selskab er det fortsættende selskab, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet. Det er heller ikke en betingelse for anvendelse af virksomhedsomdannelseslovens regler ved udskillelse af en del af et dansk selskab til et selvstændigt dansk datterselskab, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet. Ud fra et ligheds-synspunkt foreslås det, at det også i disse tilfælde skal være en betingelse for anvendelse af fusions-skattelovens regler, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet.

Til § 15, stk. 2.

Efter den gældende bestemmelse i fusionsskattelovens § 15, stk. 1, finder reglerne i fusionsskattelovens kapitel 1 tilsvarende anvendelse, når et udenlandsk aktieselskab eller anpartsselskab ophører ved fusion med et dansk selskab. I praksis vedrørende bestemmelsen forstås et dansk selskab som et dansk aktieselskab eller anpartsselskab.

Ifølge den foreslåede § 15, stk. 2, skal reglerne i kapitel 1 som hidtil finde tilsvarende anvendelse, når et udenlandsk aktieselskab eller anpartsselskab ophører ved fusion med et dansk selskab. Reglerne skal endvidere finde anvendelse, når et udenlandsk selskab, der er omfattet af begrebet »selskab i en medlemsstat« i fusionsdirektivets artikel 3, ophører ved fusion med et dansk selskab.

Begrebet »selskab i en medlemsstat« er i direktivets artikel 3 defineret som ethvert selskab,

- der antager en af de former, der er nævnt i et bilag til direktivet,
- som ifølge skattelovgivningen i en medlemsstat anses for at være hjemmehørende i denne stat i skatteretlig forstand, og som i henhold til en overenskomst om dobbeltbeskatning med tredjeland ikke anses for at være hjemmehørende uden for Fællesskabet,
- som desuden uden valgmulighed og uden fritagelse er omfattet af en af de former for skat, der er nævnt i direktivets artikel 3 litra c, eller enhver anden form for skat, der træder i stedet for en af de nævnte former for skat.

For Danmarks vedkommende vil alene aktieselskaber og anpartsselskaber, der er skattepligtige ef-